

[Edel Saunte.]

fortræder, erhvervsvejleder Erik Hansen, erklæret, at han er villig til at indtræde som midlertidigt medlem af tinget. Efter at dette er sket, har udvalget behandlet sagen og gennemset dokumenterne; udvalget indstiller derefter enstemmigt, at tinget godkender valget af Erik Hansen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af erhvervsvejleder Erik Hansen som midlertidigt medlem af folketinget vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Gottschalck-Hansen* til indenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at råde bod på den herskende mangel på læger og sygeplejersker inden for sygehusvæsenet?“

Gottschalck-Hansen: Gennem de senere år er der opført en række store nye hospitaler, og en kraftig udvidelse af de bestående sygehuse har fundet sted, alt som en naturlig konsekvens af befolkningstilvæksten.

Med disse opgaver er vi endnu ikke nået til vejs ende. Vi vil inden for de førstkomende år blive stillet over for nye og store opgaver med hensyn til udbygningen af sygehusvæsenet i Danmark. Jeg kan således oplyse, at hvis tilvæksten i f. eks. Københavns amt stiger i samme tempo og rytme som hidtil, skal der hvert ottende år bygges et sygehus af en størrelsesorden som det, der er beliggende i Glostrup. Der er allerede projekteret hospitaler i Herlev og på Amager, og når Køge Bugtprojektet bliver en realitet, vil der selvsagt også dér blive tale om et sygehusbyggeri, ligesom det utvivlsomt også vil være tilfældet andre steder,

når vor egnsplanlægning er ført ud i livet og eventuelle planetbyer er blevet rejst. Samtidig med denne udbygning af vort sygehusvæsen lukkes beklageligvis adskillige afdelinger på hospitaler og sygehuse, fordi man ikke har det fornødne faglige personale; jeg tænker i denne forbindelse i første række på læger og sygeplejersker. Tilgangen til det medicinske studium er åbenbart ikke tilstrækkelig stor, og jeg erkender, det må være uhyre svært for den højtærede minister at sige, hvad han vil gøre for at råde bod på lægemangelen, men for at hjælpe den højtærede minister på vej vil jeg prøve at antyde, hvilke midler der eventuelt kunne tages i anvendelse.

Det er en given sag, at der er enkelte små sygehuse, hvis drift ikke er særlig hensigtsmæssig; de binder sygehuslæger. Man kunne eventuelt ved at centralisere hospitalsvæsenet og nedlægge nogle af disse mindre sygehuse, som ikke er tidsvarende, og som alligevel må henvise specielle tilfælde til de store sygehuse, frigøre nogle læger til anvendelse på andre hospitaler. I øvrigt gælder det vel på dette område som på alle andre, at det tillokkende er det, man får ud af det lønmæssigt og arbejdsmæssigt. Det er et spørgsmål, om ikke den højtærede minister skulle have i tankerne at ændre de vilkår, som er givet lægerne ved vore sygehuse. Vi er dog alle interesseret i at få en forsvarlig lægelig behandling, og vi er vel også alle enige om, at det er alt andet end tilfredsstillende, at man selv på nye hospitaler må se afdelinger lukket, fordi man ikke har læger nok.

Med hensyn til sygeplejerskerne vil jeg gerne sige uden at henfalde til sentimentalitet, at denne store gruppe af medborgere efter min bedste overbevisning ikke har fået løn som fortjent. Det er et enestående stort, smukt og ansvarsfuldt arbejde, disse kvinder påtager sig, og jeg tager ikke i betænkning at sige, at de ligefrem har været underbetalt for det arbejde, de udøver, et arbejde, som ikke alene stiller store fysiske, men også store psykiske krav. Dette altid